

Odvjetničko društvo/Law firm
JUKIĆ & PARTNERI j.t.d.

e: info@jukic-partneri.hr, t: 00385(1)5522605

**VRHOVNI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE**

Putem

**TRGOVAČKOG SUDA
U SPLITU**

Pravna stvar:

Na posl.br. : **St-19/15**

DIONIČARI STEČAJNOG DUŽNIKA:

1. **SVEMIR JURIĆ**, Kaštel-Lukšić, Murtinica 4, OIB: 25213336628
2. **DRAGUTIN MATAK**, Maruševac, Maruševac 81D, OIB: 89297534357
3. **PAVLE STANIŠIĆ**, Zagreb, Vrbje 7, OIB: 92918089563

i

STEČAJNI VJEROVNIK: 4. **KREŠIMIR MITROVIĆ**, Zagreb, Bartolići 11
OIB: 07371632368

svi zastupani po Nikolini Jukić iz Odvjetničkog društva Jukić & partneri j.t.d., Zagreb, Otona Kučere 64

STEČAJNI DUŽNIK: **Kaštelanski staklenici d.d. u stečaju, Kaštel-Štafilić**,
Ivana Pavla II 404, OIB:

PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

Primjeraka 3

Punomoći

temeljem čl. 385. st. 2. u svezi

čl. 385.a. ZPP i čl. 11. st. 10. SZ

Zbog:

- **Pravnog pitanja o kojem nema prakse revizijskog suda i važno je za razvoj prava kroz sudsku praksu**
- Nejedinstvenosti prakse i tumačenja viših sudova
- **Pravnog pitanja koje je važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni**
- **Pravnog pitanja od posebne važnosti za odluku u sporu**

I Prijedlog se podnosi Vrhovnom sudu RH za dopuštenje revizije protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl.broj: **PŽ-3184/2021-9** (u daljem tekstu: Drugostupanjsko rješenje) od 24. kolovoza 2021. i podredno PŽ-3184/2021-2 od 7. srpnja 2021., sukladno odredbama čl. 385 Zakona o parničnom postupku i **čl. 11. st. 10. Stečajnog zakona** ("Narodne novine", br. 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 25/12) u svezi čl. 385.a. Zakona o parničnom postupku (u daljem tekstu: ZPP), obzirom da je pobijanim Drugostupanjskim rješenjem odbačen osnovan prijedlog dioničara stečajnog dužnika Svemira Jurića, dr. sc. Dragutin Mataka, Pavla Stanišića i stečajnog vjerovnika Krešimir Mitrovića za dopunom drugostupanjskog akta Poslovni broj: 78 PŽ-3184/2021-2, jer je istom odlukom VTS propustio odlučiti glede svih dijelova prvostupanjskog rješenja koje je pobijano žalbom i donijeti odluke koje je VTS trebao donijeti odbacujući žalbu.

Drugostupanjskim rješenjem je postupak o predmetu spora pravomoćno okončan, ali valja naglasiti da je već tijekom donošenja prve drugostupanjske odluke u predmetu spora, za koju je iz objektivnih razloga predložena dopuna temeljem čl. 377.a. ZPP, Visoki trgovački sud zauzeo pravno shvaćanje da "... nije bilo nikakve potrebe da suglasnost" za djelomičnu diobu daje i stečajni sudac" te da "stečajni sudac, i kada daje suglasnost za djelomičnu diobu, to ne radi u obliku rješenja", te da "čak i da je (prvostupanjski) sud trebao dati suglasnost, to nije mogao učiniti u obliku rješenja."

DOKAZ: točka 6. rješenja VTS 78 PŽ-3184/2021-2 od 07.07.2021.

Tako je drugostupanjski postupak okončan bez pravnog i sudskog odobravanja prvostupanjskog rješenja – iako je ono *de facto* sudski potvrđeno, čime se također otvara novo pitanje u sudskoj praksi u kojem Revizijski sud još nije zauzeo pravno shvaćanje.

Mogu li viši sudovi istovremeno za prvostupanjsku odluku ocijeniti da ju nije niti trebalo donijeti tli da se nije mogla donijeti u danom pravnoj formi, a propustiti ju poništiti bilo djelomično bilo u cijelosti?

Pobijano Drugostupanjsko rješenje je doneseno 24. kolovoza 2021.g., objavljeno je na e-oglasnoj ploči dana 17. rujna 2021.g., a podnositelji prijedloga za dopuštenje revizije su ga zaprimili istekom dana 25. rujna 2021.

II Dopuštenje revizije protiv Drugostupanjskog rješenja predlaže se Vrhovnom sudu RH obzirom da odluka u predmetnoj stvari ovisi o rješenju materijalnopravnog i postupovnopravnog pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnost građana, ... jer ... - o navedenim pitanjima revizijski sud još nije zauzeo pravna shvaćanja, a radi se o pitanjima o kojima je drugostupanjski sud zauzeo suprotna i oprečna shvaćanja i formirao različitu sudsku praksu, i tome narušio pravnu sigurnost.

2.1. Protiv prvostupanjskog Rješenja poslovni broj: 1. St-19/2015-896 od 17. svibnja 2021., kojim je Trgovački sud u Splitu dao suglasnost za 2. djelomičnu diobu vjerovnika II. višeg isplatnog reda, dioničari stečajnog dužnika Maro Bore, Darko Filčić, Svemir Jurić, dr. sc. Dragutin Matak, veteran Domovinskog rata Nikica Maretić, Terezija Mitrović, Pavle Stanišić i jedan od predstavnika članova obitelji Teskera koja je zajedno sa Republikom Hrvatskom osnovala poduzetnika "KAŠTELANSKI STAKLENICI d.d." i dioničar je u njemu sa više od 2% kapitala, su izjavili žalbu drugostupanjskom sudu iz razloga što je Trgovački sud u Splitu svojim prvostupanjskim rješenjem suprotno odredbi čl. 176. St. 2. i **čl. 181. St. 2.** Stečajnog zakona, te protivno odredbi čl. 3. St. 3. ZPP na snazi u stečajnim postupcima pred trgovačkim sudovima temeljem odredbe čl. 6. SZ, dao odobrenje i suglasnost za dodatnu protupravnu isplatu više od 5.000.000,00 kn vjerovniku RH, Ministarstvo financija/Porezna uprava, i još niz drugih protupravnih isplata multimilijunske vrijednosti suprotnih odredbi čl. 3. st. 3.

i čl. 354. St. 2. t. 4. ZPP, a stečajni sudac je prigodom davanja suglasnosti za završnu diobu propustio sazvati završno ročište iz članka 193. St. 1. SZ sukladno odredbi čl. 193. St. 2. SZ, te su prethodno donošenju pobijanog prvostupanjskog rješenja povrijeđeni prisilni propisi o donošenju o stečajnog plana i izjašnjavanju o istom iz čl. 228. St. 1., čl. 229., čl. 231., čl. 232., čl. **te posebno oni iz čl. 236. i čl. 228. St. 2. SZ – jer su restrukturiranje i privatizacija uvršteni u službeni Plan Vlade RH za 2015.g. potvrđen od RH putem njezina Ministarstva državne imovine pred Hrvatskim Saborom u studenom 2017.g. tj. nakon isteka roka za završno ročište i završnu diobu u stečajnom postupku!**, te propis iz čl. 243. St. 3. SZ – **jer Trgovački sud u Splitu nikada nije omogućio dioničarima dužnika da prigovore na nezakonitu izmjenu stečajnog plana** za dioničko društvo u skrbi CERP-a "KAŠTELANSKI STAKELNICI" d.d. u stečaju namijenjeno prodaji državnog dioničkog paketa iz "Stečaj sa restrukturiranjem" u "Stečaj sa unovčenjem cjelokupne imovine", što se dogodilo bitno nakon proteka zakonskog roka za održavanje završnog ročišta za odlučivanje o završnoj diobi iz roka čl. 193. St. 5. SZ., u svezi koje je i doneseno pobijano prvostupanjsko rješenje.

Međutim, drugostupanjski sud je odbacujući žalbu podnositelja iz redova dioničara dužnika, zauzeo pravno stajalište u ovoj stvari : -

"Slijedom navedenog, ovaj sud nije posebno razmatrao žalbene razloge koji se odnose na osnovanost potraživanja pojedinih vjerovnika u stečajnom postupku, **makar i u tom pravcu valja ukazati kako se radi o tražbinama koje su utvrđene pravomoćnom odlukom suda, i više se ne mogu ispitivati.**"

A svega 2 tjedna kasnije, u terminu kada je prvostupanjski sud još odlučivao o prigovoru vjerovnika na diobni popis tražbina II. isplatnog reda u istom stečajnom postupku, viši sud je svoje stajalište u ovoj pravnoj stvari dopunio i slijedećim tumačenjem:

"Osim toga, prema odredbi čl. 175. SZ-a tražbine se ispituju na ispitnom ročištu, dok se prema čl. 177. st. 6. SZ-a tražbine koje su utvrđene na jednom ispitnom ročištu više se ne mogu osporavati na naknadnom ispitnom ročištu. Dakle, tražbine koje su utvrđene pravomoćnim rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama više se ne mogu ispitivati, čak i da je to zatražio koji od stečajnih vjerovnika." (točka 9. , Posl.broj: 78 Pž-3555/2021-2)

2.2. Drugostupanjski sud odbacujući žalbu dioničara dužnika ničime nije opovrgnuo tezu da određeni dijelovi pobijane prvostupanjske odluke predstavljaju sudsku suglasnost za protupravne isplate i nezakonita raspolaganja, koju su žalbom pred VTS iznijeli podnositelji, nego je njihovo stajalište u teoriji VTS još i potvrdio gore citiranim stajalištima, ali je žalbe odbacio bez jasnog obrazloženja zašto im ne dopušta bilo kakav vid prigovora ili žalbe na tako očito nedopuštena i nezakonita raspolaganja na njihovu izravnu materijalnu štetu, ako SZ dopušta dioničarima pravo prigovora na stečajni plan i ako u danom postupku taj plan nije izmijenjen niti donesen sukladno Zakonu i ako SZ nalaže održavanje završnog ročišta, a ni to ročište nije održano sukladno zakonu.

Pošto je svoju odluku viši sud donio bitno prije nego je prvostupanjski sud odlučio o njihovom i vjerovnikovom prijedlogu za dopunom prvostupanjske odluke, i osnovanom prigovoru stečajnog vjerovnika na diobni popis, podnositelji su smatrali da je za osiguranje pravne sigurnosti nužna dopuna tog Drugostupanjskog rješenja i dana 13. kolovoza 2021.g. podnose drugostupanjskom sudu

Dioničari Stečajnog dužnika i stečajni vjerovnik, kao podnositelji prijedloga za dopuštenje revizije, smatraju da je sadašnje stajalište drugostupanjskog suda u ovoj pravnoj stvari pogrešno i suprotno kongentnoj odredbi čl. 181. St. 1. Stečajnog zakona, te da je potpuno oprečno stajalištu kojeg je isti drugostupanjski sud zauzeo u istom predmetu u svojim odlukama 78 Pž-3184/2021-2 od 7. srpnja 2021.g. i 78 Pž-3555/2021-2 od 21. srpnja 2021.

ODLUČNE ČINJENICE

- Stečajni sud – Trgovački sud u Splitu, je dana 05.11.2015.g. donio sudsku odluku kojom je **utvrđena** slijedeća **ukupna tražbina vjerovnika Republika Hrvatska**, Ministarstvo financija za sve isplatne redove zajedno:

34.866.662,64 kuna

Ta sudska odluka o ukupnoj tražbini u svim isplattim redovima stečajnog i (djelomično razlučnog) vjerovnika Republika Hrvatska, Ministarstvo financija postaje pravomoćna najkasnije dana 12. siječnja 2016.g. , jer se niti jedan od više od 200 vjerovnika protiv nje nije žalio na drugostupanjski sud, pa čak ni sam vjerovnik RH, MF, niti je taj stečajni sudac tog vjerovnika uputio u parnicu za dokazivanje veće tražbine od sudski utvrđene, sukladno pravilima Stečajnog zakona iz odredbi čl. 178., 180. i 185. SZ

- Prethodno donošenju pobijanog prvostupanjskog rješenja St-19/2015-896 o suglasnosti nadležnog suda za protupravnu isplatu vjerovniku RH, Ministarstvo financija u iznosu većem od 5.000.000,00 kn Trgovački sud u Splitu je tijekom stečajnog postupka St-19/2015 nad dužnikom "Kaštelanski staklenici d.d. u stečaju" dao suglasnost da se istom stečajnom vjerovniku isplati ukupno više od 51.000.000,00 kuna, i isti je novac i isplaćen tom vjerovniku, dakle Republici Hrvatskoj, koja je ujedno i većinski dioničar stečajnog dužnika i vodeći član njegovoga Odbora vjerovnika. Najveći dio navedene svote isplaćen je vjerovniku RH, Ministarstvo financija kao stečajnom vjerovniku
 - Pobijanim prvostupanjskim rješenjem naloženo je i drugom članu Odbora vjerovnika, razlučnom i stečajnom vjerovniku Vodovod i kanalizacija d.o.o. Split isplatiti iznos koji bitno premašuje zakonski utemeljenu gospodarsku korist koja tom vjerovniku pripada u stečajnom postupku St-19/2015, i to iznos istovjetan ulogu Vodovoda i kanalizacije d.o.o. Split kao malog dioničara u kapital stečajnog dužnika prethodno otvaranju stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom "KAŠTELANSKI STAKLENICI" d.d. u stečaju
 - Žalbom su podnositelji tražili da se ispituju sva nezakonita raspolaganja stečajnih vjerovnika koji istovremeno i vode Odbor vjerovnika te koja su protivna odredbi čl. 3. St. 3. ZPP i kogentnom propisu iz čl. 181. St. 2. SZ po kojem se vodi stečajni postupak . a sud je to odbio iako je istovremeno dao tumačenje da se "tražbine utvrđene pravomoćnom odlukom suda više ne mogu ispitivati" koje potvrđuje osnovanost njihovog temeljnog žalbenog zahtjeva da se zastane sa davanjem sudske suglasnosti za II. djelomičnu diobu vjerovnicima II. isplattnog reda dok se ne utvrdi zašto se stečajnom vjerovniku, vodećem članu Odbora vjerovnika i većinskom dioničaru stečajnog dužnika Republici Hrvatskoj u stečajnom postupku St-19/2015 isplaćuju svote koje bitno prelaze iznos ukupne njegove tražbine utvrđene pravomoćnom odlukom suda od 05. studenog 2015., protiv koje ovaj nije pokretao spor niti ga je stečajni sudac uputio u parnicu za pobijanje tog pravomoćnog sudskeg rješenja
 - **Stečajni vjerovnik Krešimir Mitrović je 10. lipnja 2021. uložio prigovor na diobeni popis tražbina II. isplattnog reda stečajnog dužnika "KAŠTELANSKI STAKLENICI" d.d. u stečaju, a VTS je o tome pravnom pitanju dana 21. srpnja 2021. u svojoj odluci Pž-3555/2021-2, točki 9. zauzeo pravno stajalište da "pravo prigovora na diobni popis, po odredbi čl. 190. SZ-a pripada isključivo stečajnim vjerovnicima."**
 - Stečajni vjerovnik Krešimir Mitrović je zajedno sa dioničarima dužnika "KAŠTELANSKI STAKLENICI d.d. u stečaju" Bore, Filčić, Matak, Maretić i Teskere dana 09. lipnja 2021. podnio prvostupanjskom sudu i prijedlog za dopunom i ispravkom pobijanog prvostupanjskog rješenja o davanju suglasnosti nadležnog trgovačkog suda za diobu tražbina II. isplattnog reda (rješenje 1. St-19/2015-896)
 - Vidjevši da prilikom odbacivanja njihove žalbe, podnesene iz objektivnih razloga od osobite važnosti za očuvanje gospodarske aktivnosti stečajnog dužnika i očuvanje državne imovine:
1. drugostupanjski sud donosi sudsko stajalište koje vidno potvrđuje njihov temeljni žalbeni razlog,

2. prvostupanjski sud istovremeno bitno odugovlači sa rješavanjem prigovora stečajnog vjerovnika na diobeni popis tražbina II. višeg isplatnog reda kojem pripada i kontroverzna, te po svemu nezakonita tražbina vjerovnika RH, Ministarstvo financija

3. Drugostupanjski sud odbija zastati sa odlučivanjem o žalbi dioničara dužnika dok prvostupanjski sud ne odluči o prigovoru jednog od vjerovnika na diobni popis tražbina II. isplatnog reda i prijedlogu stečajnog vjerovnika i dioničara dužnika za dopunom pobijane prvostupanjske oduke o suglasnosti na diobu tih tražbina

.. podnositelji prijedloga svojim pravodobnim prijedlogom za dopunom Drugostupanjskog rješenja 78 Pž-3184/2021-2 jasno i izričito od drugostupanjskog Suda traže da sukladno svojem stajalištu da se "tražbine utvrđene pravomoćnom odlukom suda više ne mogu ispitivati" i potonjem stajalištu istog VTS od 21. srpnja 2021. da se "tražbine temeljem čl. 175. SZ ispituju na ispitnom ročištu", te da se "tražbine koje su utvrđene pravomoćnim rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama više ne mogu ispitivati, čak i da je to zatražio koji od stečajnih vjerovnika" odluči o svim dijelovima prvostupanjskog rješenja koje su pobijali žalbom, posebno o onom dijelu tog rješenja kojim se daje suglasnost da se vjerovniku RH, Ministarstvo financija isplati još 5.000.000,00 kn ili više preko njegove ukupne tražbine utvrđene pravomoćnim rješenjem TS u Splitu o utvrđenim i osporenim tražbinama od 05. studenog 2015., te da se povodom odbacivanja njihove osnovane žalbe jasno i argumentirano odluči zašto su dioničari dužnika "neovlašteni" za podnošenje žalbe iako to nigdje nije izričito dano Stečajnim zakonom, posebno ne odredbom članka 11. SZ koja uređuje pravne lijekove u stečajnom postupku.

- Sud je pobijanim Drugostupanjskim rješenjem protiv kojeg se podnosi ovaj prijedlog za dopuštenje revizije pred Vrhovnim sudom Republike Hrvatske odlučio da zahtjev za donošenje dopunskog rješenja odbije kao neosnovan, no odbijajući ga je u sklopu svoje odluke krivo naznačio i proizvoljno protumačio da su podnositelji zahtjeva "smatrali kako donesenim rješenjem nije odgovoreno na sva njihova pitanja i stavove", jer podnositelji nisu od drugostupanjskog suda tražili da se odluči o svim razlozima zbog kojih su izjavili žalbu, nego eksplicitno to da VTS odluči glede svih dijelova prvostupanjskog rješenja koje su oni pobijali svojom žalbom, a o kojima je VTS prešutno i odlučio donoseći spomenuta sudska stajališta o tražbinama utvrđenim pravomoćnom odlukom suda, ali propuštajući da to svoje stajalište i aplicira u praksi prilikom donošenja drugostupanjske odluke, u skladu sa odredbom čl. 3. St. 3. ZPP i iz očitog razloga iz čl. 354. St. 2. točke 4. Zakona.

III **Opisanom drugostupanjskom odlukom Posl.broj: 78 Pž-3184/2021-9** koja je vidno oprečna prethodnom pravnom stajalištu istog višeg suda u istoj pravnoj stvari i načinom odlučivanja prilikom donošenja da se ispred pravila javnog morala i načela vladavine prava i poštivanja prisilnih propisa stavlja proizvoljno tumačenje "ovlaštenja" stranki za pravni lijek kojima je prvostupanjski sud nepoštivanjem propisa iz SZ grubo zapriječio zajamčeno pravo prigovora, **dovodi se u pitanje institut dopunske presude odnosno dopune rješenja o žalbi iz čl. 377.a. u Republici Hrvatskoj, čime se bitno narušava pravna sigurnost u državi i uspostavlja načelo nejednake primjene prava i neravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.**

Revizijski sud o ovom području nije još zauzeo jedinstveno pravno stajalište, dok je Visoki trgovački sud očito formirao konfuznu sudsku praksu u kojoj drugostupanjski sud istovremeno priznaje:

1. da se pravomoćno utvrđene tražbine od 05.11.2015.g. više ne mogu ispitivati, dakle da bi najveća tražbina stečajnog postupka (i to ona same države!) mogla biti nelegalna, a zahtjev stečajnog upravitelja u korist članova Odbora vjerovnika – RH Ministarstvo financija, ali i Vodovod i kanalizacija Split d.o.o. suprotan odredbi čl. 3. St. 3. ZPP i čl. 181. St. 1. SZ, kao i čl. 247. St. 7. SZ, dakle da ih Sud ne bi smio dopustiti već temeljem tumačenja samog VTS-a, ali i pravne stečevine Europske Unije i Republike Hrvatske,

2. da takva nezakonita raspolaganja nema potrebe sudski ispitivati jer "time što se nije upuštao u svaki pojedini žalbeni navod istaknut od strane neovlaštenog žalitelja sud nije počinio propust zbog kojega bi se ostvarili razlozi za donošenje dopunske odluke iz čl. 339. u vezi čl. 377.a te čl. 381. ZPP-a."

... iako je sam VTS svojim odlukama u istoj pravnoj stvari od 07. srpnja i 21. srpnja 2021. vlastitim stajalištem priznao da postoje objektivni razlozi za ispitivanjem žalbenih razloga podnositelja iz redova dioničara dužnika i iz prigovora stečajnog vjerovnika i iako VTS ničim nije dokazao da su žalitelji – neovlašteni, osim pukog, proizvoljnog tumačenja i ignoriranja nesporne činjenice da je prigovor na diobni popis istih tražbina u istom postupku predao i stečajni vjerovnik.

te VTS-u očito ne smeta što se taj prigovor vjerovnika na prvostupanjskome sudu zadržava u spisu sve do okončanja postupka odlučivanja o žalbi dioničara stečajnog dužnika i prijedlozima dioničara i stečajnog vjerovnika za dopunom drugostupanjske odluke o žalbi

Takva sudska praksa najvišeg suda za trgovačka pitanja u zemlji, kojom se istovremeno sudskim tumačenjem pravila postupka priznaje da je neki nalog prvostupanjskog suda vrijednosti veće od 5.000.000,00 kuna izvjesno protupravan, nesukladan zakonima i nezakonito raspolaganje, koje sud prema čl 3. st. 3. ZPP ne smije dopustiti, ali se odbija ulaziti u njegovu nezakonitost samo zato što su podnositelji žalbe tobože neovlašteni – ne samo da se bitno narušava pravna sigurnost u zemlji, nego se i potiče stečajne vjerovnike i stečajne upravitelje da i ubuduće dodaju milijunske tražbine u diobne popise vjerovnika II. isplatnog reda bitno nakon pravomoćnosti rješenja o utvrđenim tražbinama, bitno nakon proteka zakonskog roka za završno ročište stečajnog postupka, i da se diobama takvih nezakonitih raspolaganja pojedinih vjerovnika na štetu stečajnih dužnika, daje sudska suglasnost, jer sankcije očito ne postoje, a dodavanje će biti priznato na način da se VTS neće miješati u spor, osim općim tumačenjem Stečajnog zakona, čak i tamo gdje je takvo tumačenje oprečno samoj prvostupanjskoj odluci.

A svakoga tko prigovori na takav nezakonit diobni popis ili se žali na rješenje nadležnog tijela o suglasnosti na njihovu diobu, VTS će ili proglasiti "neovlašćenim za žalbu" ili će se njegov prigovor, ako VTS donese stajalište da je zakonit (kao u 78 PŽ-3555/2021-2, točki 7.) zadržati potom u ladici prvostupanjskog suda sve do okončanja postupka, pa ako treba i do okončanja odlučivanja o zahtjevima za dopunskim rješenjima i presudama.

Radi se dakle o izrazitom narušavanju pravne sigurnosti u zemlji, i izravnom napadu na temeljna načela Ustava RH iz čl.14., čl. 19. i čl. 26. Ustava RH, koje otvara slijedeće revizijsko pitanje o kojem Vrhovni sud još nije odlučivao:

Smiju li viši sudovi odbijati osnovane zahtjeve za dopunom drugostupanjskih rješenja, koja su vidno sukladna i prate stajališta viših sudova iz drugostupanjskih odluka, i ako bi se njihovim rješavanjem i dodatnim odlučivanjem viših sudova spriječila neka elementarna gospodarska nepogoda ili značajna ekonomska šteta po državnu imovinu i/ili građane,

i ako smiju – temeljem kojih pravnih i zakonskih pretpostavki i kojih načela Europske Unije i Ustava Republike Hrvatske?

IV Već drugostupanjskim rješenjem otvorilo se više od jednog revizijskog pitanja u ovom sporu.

Kako su ta pitanja ostala neriješena, pa i zanemarena od strane vijeća sudaca Visokog trgovačkog suda RH i u Drugostupanjskom rješenju kojim je odlučeno o prijedlogu dioničara stečajnog dužnika i njegova vjerovnika za donošenjem dopune rješenja posl.broj: 78 PŽ-3184/21-2 , Drugostupanjskim rješenjem otvorila su se čak 4 nova revizijska pitanja, jedno od značajne važnosti za osiguranje jedinstvene primjene prava

- može li viši sud prilikom odlučivanja o dopuni svoje odluke ignorirati i vlastito

tumačenje te donijeti takvu dopunsku odluku koja vidno proturječi i/ili zanemaruje stajalište istog suda iz rješenja za koje je dopuna zatražena?

A druga dva od važnosti za razvoj prava kroz sudsku praksu jer o tim pitanjima ne postoji još dovoljna praksa u Republici Hrvatskoj:

1. Može li se povećavati tražbine u stečajnom postupku 3 i više godine nakon otvaranja stečaja, tj. nakon isteka roka za održavanje ročišta za završnu diobu tražbina stečajnog postupka, bez da je vjerovnik kojem se "dodaje ili povećava tražbina" pokrenuo parnicu za poništenje pravomoćnog sudskog rješenja o utvrđenim i ispitanim tražbinama stečajnog postupka?

1.b.. Što ako je vjerovnik državno tijelo ili sama država, tj. da li RH uživa izuzeće od uobičajenih pravila stečajeve u RH danih Stečajnim zakonom i stajalištem VTS iz točke 10. Drugostupanjske odluke?

2. Može li viši sud donositi odluku o žalbi protiv prvostupanjskog rješenja o suglasnosti za diobu tražbina u stečajnom postupku, bez da je najprije riješen osnovani prijedlog stranki za dopunom tog istog prvostupanjskog akta i prigovor stečajnih vjerovnika protiv diobnog popisa tražbina za čiju isplatu se daje sudska suglasnost?
3. *Imaju li podnositelji žalbi iz redova dioničara dužnika protiv rješenja u stečajnom postupku kojima je žalba odbačena jer ih je sud proglasio "neovlaštenima" pravo na argumentirano obrazloženje zašto oni u zemlji nisu prepoznati kao stranka u postupku?*
- 4.

Primjerice SZ pokazuje dioničare dužnika kao osobe koje imaju pravo prigovora na stečajni plan, i izmjenju stečajnog plana. U predmetu St-19/2015 ta je izmjena učinjena na nezakonit način, a i sam je novi stečajni plan donesen bez održavanja ročišta sukladno prisilnom propisu iz SZ, na kojem bi dioničari dužnika i praktično ostvarili to svoje "teoretsko" pravo prigovora na stečajni plan.

Zbog pravila jednake primjene prava i ustavnih načela iz čl. 14. St. 2. i čl. 26. Ustava RH – podnositelji su zatražili da im se na odgovarajući način omogući ili pravo prigovora u skladu sa Zakonom ili barem neko odgovarajuće pravo prigovora na diobni popis, ili pravo na djelotvoran pravni lijek protiv sudskog rješenja o suglasnosti na diobu tražbina za koje su smatrali da diraju neposredno, nesporno i značajno u njihova Ustavom zajamčena prava vlasništva i prava zabrane smanjenja onih prava koja su stekli još ulaganjem svoj kapitala u kapital stečajnog dužnika. A to je između ostaloga, bilo i pravo podnositelja da se stečajni dužnik sa preko 400% aktive na dug uredno i sukladno zakonima Republike Hrvatske – restrukturira tijekom stečajnog postupka, i nastavi sa privatizacijom zakazanom od Vlade RH.

Ako je viši sud proizvoljno odlučio da podnositelji unatoč tome što im SZ daje opisano pravo prigovora nisu ovlašteni za podnošenje nikakvih žalbi, dakle ako je VTS sudski upriličio neko vlastito pravno stajalište i/ili novo pravno tumačenje, imaju li podnositelji žalbi onda barem pravo na uvid u takvo stručno tumačenje višeg suda – koje su podnositelji u ovom slučaju zahtijevali prijedlogom za dopunom Drugostupanjske odluke ?

Nedovoljno je objašnjenje suda dano Drugostupanjskim rješenjem protiv kojeg se predlaže dopuštenje revizije.

Posebno kada se uzme u obzir da je dopunu i prvostupanjske pobijane odluke i dopunu Drugostupanjske odluke sa dioničarima dužnika predložio i stečajni vjerovnik, dakle prema tumačenju Visokog trgovačkog suda od 21. srpnja 2021g. - stranka u postupku.

Moli se Naslovljeni sud da dopusti podnošenje revizije u predmetnom postupku.

Podnositelji
po punomoćniku: